

Р Е Ш Е Н И Е

№34

гр.Перник,13.03.2013 год.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание на четринадесети февруари две хиляди и тринадесета година в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

при секретаря А.М.***, като разгледа докладваното от съдията административно дело № 28 по описа за 2013 година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следно:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК във вр. с чл.118 от КСО.

Делото е образувано по жалба на М.Х. ***, против решение № *****/03.01.2013 г. на Директора на ТП на НОИ гр. Перник, с което е потвърдено разпореждане № *****/30.10.2012 г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване. В жалбата, се твърди, че решението е неправилно и незаконосъобразно. Според изложените мотиви при обжалването и в съдебно заседание, административният орган неправилно тълкува и прилага разпоредбата на §3 от ПЗР на ЗВВ, като приема че инвалидността следва да е настъпила по време на войната, а не след това. Въз основа на това се иска отмяна на решението и се претендира присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата – Директорът на ТП на НОИ-Перник, не се представлява и не изразява становище по оспорването.

Административен съд - Перник, след като се запозна с материалите представени по делото, становищата на страните и извърши проверка на оспорвания административен акт по реда на чл.168, ал.1 от АПК , прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е допустима, подадена е в законоустановения срок, от лице което има правен интерес да обжалва. Обжалва се акт, който подлежи на съдебен контрол -решение на Директора на ТП на НОИ гр. Перник.

Разгледана по същество жалбата се явява неоснователна по следните съображения:

Производството пред административния орган е започнало по заявление вх.№ МП-22 101/22.10.2012 г. на М.Х.А., с което се иска отпускане на добавка към пенсията му на основание §3 от ПРЗ на ЗВВ. Приложени са писмени документи за установяване на обстоятелството, че жалбоподателя е участник в Отечествената война.

Длъжностното лице по пенсионно осигуряване след като е обработило данните по административната преписка е установило,че жалбоподателят няма право да ползва предвидената в закона добавка. На първо място лицето от 17.05.2004 г. ползва добавка отпусната по реда на чл.5 от ЗВВ, като ветеран от

войните и освен това претърпяната злополука на 08.02.1964 г. е трудова, което е основание да му бъде отказана поисканата добавка към пенсията.

От установеното пред длъжностното лице по пенсионно осигуряване е останал недоволен М.Х.*** и е подал жалба по административен ред пред Директора на ТП на НОИ-Перник. В жалбата разгледана по реда на чл.117, ал.1, т.2, б. "а" от КСО не са изложени конкретни пороци на административния акт, а е изразено несъгласие с тълкуването на закона при постановяване на разпореждането на длъжностното лице.

След като е изложил подробни и изчерпателни мотиви административният орган е потвърдил разпореждането на длъжностното лице по пенсионното осигуряване и е отхвърлил жалбата на М.Х.***.

Спорът между страните не е свързан с установените факти, а по приложението и тълкуването на закона. Жалбоподателят е непосредствено участвало лице в бойни действия е придобил качеството на ветеран от войните по силата на чл. 3, ал. 1 от ЗВВ, считано от влизане в сила на закона на 1.01.1999 г. За да може ветеранът от войните да упражни предоставените му от закона права, той следва да удостовери това свое правно качество по реда на чл. 3, ал. 2 с представяне на документ, издаден от Главното управление на архивите при Министерския съвет. В административната преписка е приложено удостоверение № Ш-2873 на ЦВА - Велико Търново за удостоверяване на факта, че М.Х.А.*** е взел участие в бойни действия по време на война,

В хода на съдебното производство не се събраха доказателства, които да подкрепят твърденията на жалбоподателя за незаконосъобразност на административния акт. При разглеждането на пенсионната преписка длъжностното лице по пенсионно осигуряване се съобразило с всички изисквания на ЗВВ, които са относими към определяне и отпускане на добавките.

Оспореното решение на ръководителя на ТП на НОИ е акт, който съдържа мотиви в обстоятелствената си част, позовава се на правно релевантни факти, които са установени с приложените към административната преписка писмени доказателства. Административният орган обстойно е коментирал законовите разпоредби и начина по който те са приложени в конкретния случай, като е стигнал до правилният извод, че на жалбоподателя правилно и законосъобразно е определен индексираният размер на пенсията. Излагането на подробни мотиви дава възможност на съда да осъществи без затруднение контрола за законосъобразност.

Оспореното с жалбата решение е издадено от компетентен административен орган в предписаната от закона форма, при правилно прилагане на материалния закон и спазване на процесуалните правила за издаването му, като е съобразен с целта на закона. В този смисъл акта се явява законосъобразен и не е налице нито едно от посочените в чл.146 от АПК основания за порок на издаденият административен акт.

След като е обсъдил представените в преписката доказателства и при правилното приложение на материално правните разпоредби органа е постановил един правилен акт, който следва да бъде потвърден.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2-ро от АПК,
Административен съд - Перник

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на **М.Х. *****, против решение № *****/03.01.2013 г. на Директора на ТП на НОИ гр. Перник, с което е потвърдено разпореждане № *****/30.10.2012 г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14 дневен срок от съобщението на страните.

СЪДИЯ:/п/